

[Axel Kristensen.]

lige varegrupper. Det er imidlertid i denne sammenhæng mindre væsentligt. Jeg har siddet og hørt på alle de mange tal, der er nævnt, og det forekommer mig, at de er temmelig ligegyldige, for man taler om en statistik, der gjaldt under helt andre forhold. Det er en anden tid, det er andre vilkår, der kommer, og derfor tæller denne statistik ikke synderligt.

Det, vi må spørge os selv om, er: hvad har vi? Vi har et Danmark, der aldeles ikke har gode vilkår, hvor jævnt hen $\frac{1}{10}$ af vore arbejdere er arbejdsløse, og hvor hele den politik, vi har ført, så langt jeg kan huske tilbage, har haft det formål at begrænse forbruget gennem forbrugsbegrænsende foranstaltninger og begrænse kreditgivningen, altså finansieringen af erhvervslivet, af den simple grund, at Danmarks indtjening af valuta ikke tillod fuld beskæftigelse. Jeg vil altså vove at påstå, at vi ikke har gode forhold, og at vi i høj grad trænger til at få dem ændret.

Og hvad er det så, vi stilles over for? Det er dette at gå ind i en tid med moderne teknik, og at moderne teknik kun kan anvendes i et stort marked; hvis man derfor har et lille marked, bliver man kun i stand til at konkurrere ved hjælp af lave lønninger, altså lav levedod. Det, vi stilles over for, er muligheden for at komme ind i et stort marked, hvor Danmarks produktion måske udgør et par procent, eller knap nok det, af hele dette markeds produktion, altså ganske uvæsentligt i forhold til, hvad der forbruges. Spørgsmålet bliver altså blot dette ene: når vi får lige vilkår med 160 mill. andre mennesker, er vi så lige så dygtige? Hvis det er tilfældet, hvorfor skulle vi så ikke kunne klare os? Hvad er det for en tale, at vi skulle få højere omkostninger? Vi får ikke højere omkostninger end de øvrige 160 mill. mennesker; de kan leve, producere og eksportere. Er vi da mindre dygtige? Kan vi ikke klare os? Som modsætning dertil har vi en verden, der lukker sig af med told og restriktioner. Skulle vi kunne klare os mod beskyttelse, mod restriktioner, mod forskelsbehandling, hvorfor skulle vi så ikke kunne klare os, når vi får lige vilkår med 160 mill. mennesker?

Vi taler udelukkende om frihandel og om

told. Men det er efter min opfattelse en afgjort fejl; det drejer sig om en forskelsbehandling, og den er i masser af tilfælde meget værre end told. Dette, at man gennem bestemmelser diskriminerer — ikke ved toldbestemmelser, men bestemmelser om godkendelse og indgreb — vil være udelukket i et fællesmarked, men ikke i et frihandelsområde.

Jeg vil gøre opmærksom på, at for mig er et stort marked med fri bevægelighed for penge næsten vigtigere end fri bevægelighed for varer. Det har jo altid været en af Danmarks hovedpiner at skaffe penge nok til at få skabt tilstrækkelig gode produktionsmidler, så at vi kan blive konkurrencedygtige. For mig er det aldeles ikke nok at få et område, hvor man har frihandel i ordets mindst omfattende betydning, at der ikke er told og restriktioner; hvis der kan diskrimineres på anden måde, hvis der kan gøres forskel på grund af nationalitet, hvis der ikke er fri bevægelighed for pengene, så vi har adgang til det samme pengemarked som dem, vi skal konkurrere med, så tror jeg ikke, man har løst nogen som helst opgave.

Jeg for min part mener, at det i mindst lige så høj grad af hensyn til industrien som af hensyn til landbruget vil være nødvendigt, at Danmark tilslutter sig fællesmarkedet, og jeg forudser en lav levedod, fortsatte begrænsninger i muligheden for at skabe noget, hvis vi står alene.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 20. februar, kl. 9 med følgende dagsorden:

1) *Fortættelse af forespørgsel til udenrigsministeren og økonomiministerens af Per Hækkerup m. fl.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udlån til statshusholdningsbrug m. m.